

Publicerad 2013-12-02 14:48 av mammamu

Blomster

Fortsätt trampa, framåt gå

Känn inte efter, ingenting inom att nå

Livmoder tom, blödande blank

Inget inom som speglar, inte längre frodig mark

Han står i solen, strålar i lånad dräkt,

likt rödluvans farmor med vasstandad käft.

Och jag sliter mitt hår och jag river min kind, för fan ta den mannen och hans jävla medvind. Trots att han gått har jag gett honom allt, jag har gjort avkall på livet och strött mina sår med salt. Han fortsätter att glänsa och jag hoppas han dör, sen bannar jag mig själv för att han fortfarande mitt intersta rör..

Jag är inte svag, jag är stark som så länge stått.

Jag är stark som överlevt, trots att du aldrig gett vad du fått

All min kärlek, den är stark som går dig förbi, som älskar dig på avstånd då det aldrig kan bli vi.

Fortsätt trampa, fortsätt gå

Känn inte efter, hans innersta ingen når.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mammamu med Poeter.se id #45977 innehar upphovsrätten